

Симеонъ.

Видѣ-щемъ цельта му. Но той знае и да плачи когато са моли. Бажи му Златане да заповѣда.

Златанъ. (Покланя се и излиза)-

Страхилъ.

Побояхъ са вижда са, да са впуснатъ въ бой, за-това е гръцкія царь испратилъ посланникъ да проси миръ. Но видѣ-щемъ намѣреніто имъ.

ЯВЛЕНИЕ III.

Същитѣ, Патриархъ Николай, Раданъ.

Патриар. Николай.

Честъ и уваженіе на васъ славній господарю!

Симеонъ.

Покланямъ се на чинътъ ви.

Патр. Николай.

Съ моитѣ свети молитви, желяхъ Ви дългъ животъ и вѣсело царуваніе на българскія престола.

Симеонъ.

Съ твойтѣ молитви падна убитъ мойтъ конь при Ахелай.

Патр. Николай.

Подобна мисль нека е далечъ отъ мене свѣтлій господарю. Азъ никоѣ пътъ не съмъ ималъ враждебно расположение къмъ престолътъ Ви. Душевното ми желаніе е миръ, когато ежедневно просѣхъ отъ Бога въ молитвитѣ си.